

Mezbele

– Hikmet Nazlı · 25 Mayıs 2026

Yeni baştan yıkılıyorum Şermin,
Yapılandırılmaktan usanç duyduğum o günlere ithafen.
Saygı, sevgiyi mi getiriyordu yoksa? Oysa;
Yanılmak, yıkılmaktan acı mıydı sular sakmunyalıyken.
Artarken öylesi mevsimlik melekelerim düpedüz,
Tenzil ediliyordu bir bir; alice mavisini düşlerim.
Uluorta marizlenirken dolguları titrek kalbimin başı,
Kalıyorum doğrusu
Usturuflu öten sakaların natıklı yörelerinde.
Sakandırık bağlanmış şimdi sakağıma güpegüz.
Bir başıma, behresiz.
Gönerirken kadim dönemler, ötede ilik ilik
Haritamdan silik, kaçkın, hükümsüz
Meskenim mezbelelik.
Şermin yıkılıyorum!
Yerle yeksan olageldi serverlik.
Taksirli çağlarım peşimdeyken her gündüz
Sırtımda çıkınlar acıdan örük
Ve yamalı ceplerimde mendebur korkular var.
Yıkılıyorum yeni baştan Şermin!
Bir başıma, behresiz.
Yanılmakmış, anılmakmış, yanmakmış;
Dümdüz.
Yanım yörem mezbele.